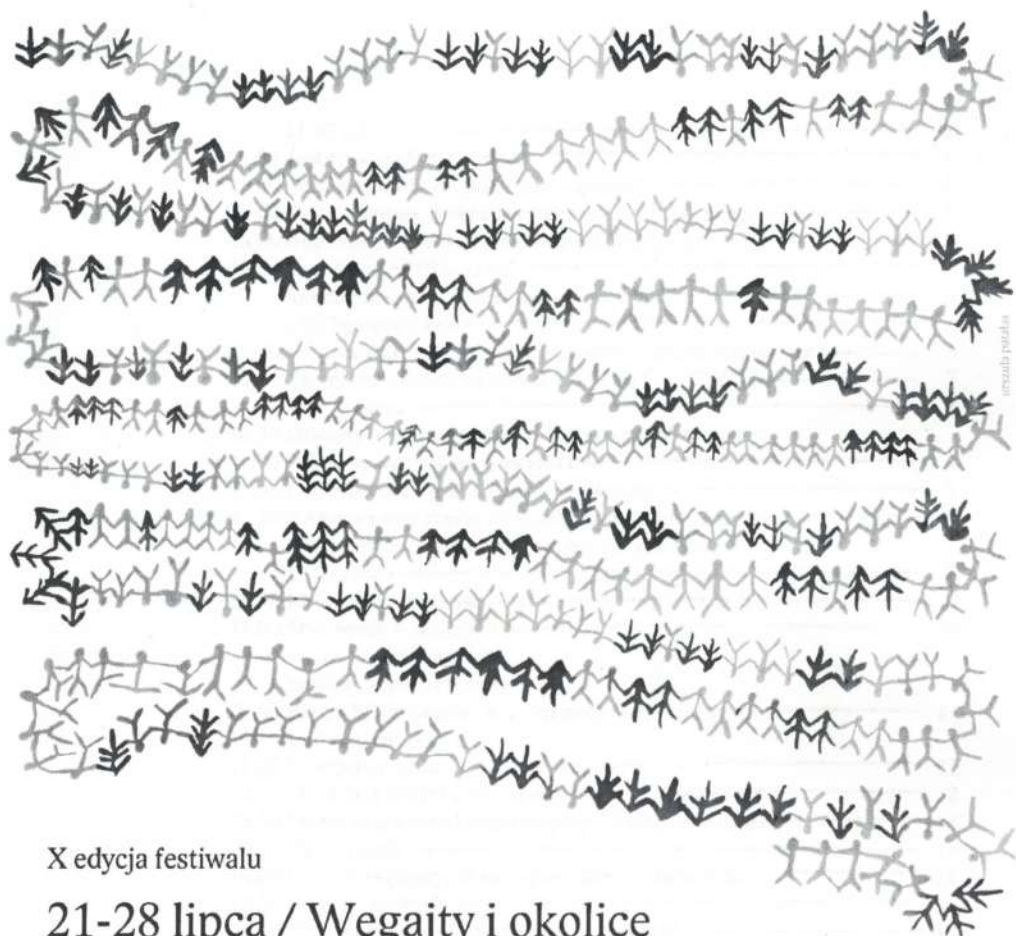

X edycja festiwalu

21-28 lipca / Węgajty i okolice

Wioska Teatralna 2012

animacja lokalna -
- globalna odpowiedzialność

21.07 sobota	3
18.00 <i>Jestem – spektakl</i>	3
21.00 <i>Męska podróż na południe – spektakl</i>	4
18.00 <i>Ogień, kryzys, dworzec centralny – work in progress</i>	5
20.00 <i>Bunt sieci – spotkanie z Edwinem Bendykiem,</i>	5
22.00 <i>rap - koncert BŁG skład</i>	6
<i>Koncert zespołu „Poeci jezior”</i>	6
23.07 poniedziałek	6
17.00 <i>W stronę zielonego okrągłego stołu – panel dyskusyjny</i>	6
20.00 <i>Oburzeni – pokaz najnowszego filmu Tony Gatlifa</i>	7
24.07 wtorek	8
16.30 <i>Otwarty warsztat rysunku Tadeusza Piotrowskiego</i>	
19.00 <i>Pozor už ne možem - spektakl</i>	8
21.00 <i>Karawan południa – opowieści filmowe</i>	8
22.30 <i>Gitarowa medytacja z szeroko zamkniętymi oczami</i>	9
<i>- koncert białoruskiego gitarzysty Aleksa Maja</i>	
25.07 środa	9
16.30 <i>Niewidzialne miejsca – film</i>	9
17.00 <i>Trzy wyspy– performance</i>	10
<i>wystawa recyklingowa</i>	
<i>stoisko „Tajwan na stole”</i>	
20.00 <i>Pieśni Mi(s)tyczne - koncert zespołu Sol et Luna</i>	11
26.07 czwartek	
17.00 <i>Mnemotechniki – pokaz warsztatu</i>	12
20.00 <i>The Black Hole of the Needle – pokaz filmu</i>	12
22.00 <i>Pieśni Marabuta i Mandragory – kameralny koncert</i>	12
27.07 piątek	13
16.00 <i>(we wsi Węgajty) Plac zabaw dzieci i dorosłych</i>	13
19.30 <i>[ru:ts] – spektakl</i>	13
21.30 <i>The mouth of the Blind Corps - spektakl</i>	14
28.07 sobota	14
11.00 <i>Fuzja warsztatów</i>	14
17.00 <i>Piwonia, niemowa, głosy</i>	
19.00 <i>(w galerii „Ręka Dzieło” w Gotkach)</i>	
<i>Forum – spektakl</i>	14
22.00 <i>Jam session</i>	

Niech żyje wolność ekspresji!
(paryski maj '68)

Przyszłość leży w unikaniu przemocy,
w pogodzeniu różnych kultur.
(Stephane Hessel, Czas oburzenia)

W sobotę 21go lipca, w Węgajtach rozpoczyna się – już po raz dziesiąty – festiwal „Wioska Teatralna”. Pomysł festiwalu od początku polegał na otwarciu, wyjściu poza obręb budynku teatralnego. Spektakle, warsztaty i spotkania odbywają się w zaadaptowanym budynku stodoły, w plenerze i w okolicznych miejscowościach, włączając do udziału ich mieszkańców. W każdym roku rozszerzamy geografie Wioski, zdobywając dla wspólnych działań nowe przestrzenie. Tak będzie i tym razem.

W tym roku mierzymy się ze zjawiskami kryzysu kultury i całego naszego życia publicznego, a zwłaszcza niskiej świadomości ekologicznej Polaków. Prezentujemy także projekty teatralne ze świata, w kontekście „wojen klimatycznych”, konfliktów na Bliskim Wschodzie i relacji euroazjatyckich. W trakcie Festiwalu odbywać się będą też kulminacje prac z miejscowymi społecznościami, warsztaty pedagogiki cyrkowej z dziećmi, teatr z niepełnosprawnymi i seanse interaktywnego Teatru Forum w temacie pracy i zatrudnienia.

„Wioska Teatralna” jest festiwalem rozszerzającym obszar teatru alternatywnego. Programowo łączymy wielość poszukiwań, konwencji, eksperymentów i środowisk. Wypowiadamy się po stronie kultury uczestnictwa, rozumianej jako gotowość do zabierania głosu, a także działania w istotnych sprawach. Pragniemy, by warsztaty, spotkania i pokazy festiwalowe stały się przestrzenią kreatywności i myślenia o przyszłości.

21.07 sobota

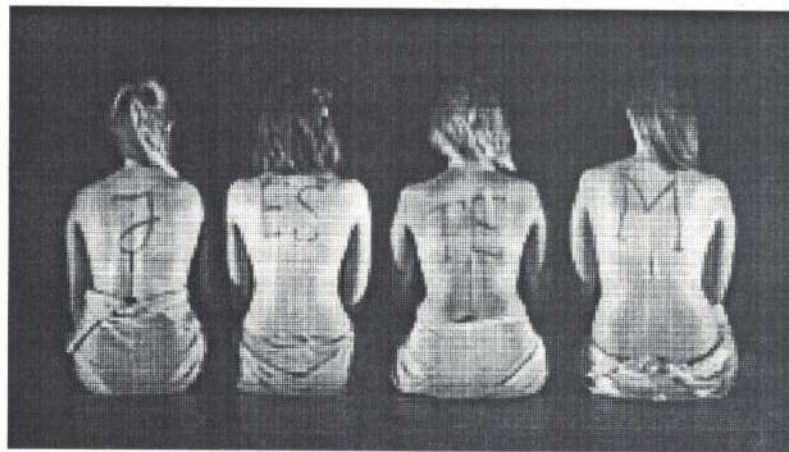
Jestem – spektakl Teatru Realistycznego (Skierniewice)

Czy wiersz może nie być kobietą?
Ileż to jeszcze stronic niezmażanych krwią głodną!
Lecz ten, co stał się, mnie jedząc,
Wiersz rankiem napisany, nakarmiony nocą,
Czyż może nie być kobietą?
Rafał Wojaczek

Teatr Realistyczny Frakcja Żeńska zaprasza na pokaz interpretacji wierszy kobiecych autorstwa mężczyzn w wykonaniu kobiecym.

Cztery kobiety dryfują między sztywną formułą spektaklu teatralnego a performensem, zacierając różnicę pomiędzy rolą a realną wypowiedzią. Na scenie zostaje spreparowany esej o kobiecie ukrytej za kuluarem swoich przywar i pragnień, między wyuzdaniem a naturalnością. Kobiety wkładają sobie w usta słowa napisane przez mężczyzn: Rafała Wojaczka i Mirona Białoszewskiego, dając się im skonstruować i opiewać zarazem, by potem ustanowić siebie i swoje ciało w auto-doświadczeniu.

Interpretują: Iwona Konecka, Kasia Chojecka, Kasia Pągowska, Anna Sadowska
Teksty: Miron Białoszewski, Rafał Wojaczek oraz teksty własne zespołu.
Oprawa audiowizualna: Piotr Magdziarz.

Męska podróż na południe – spektakl Krzysztofa Dziemiana, Marcina Lewonia, Krzysztofa Rudowicza, Tobiasza Żuka (Suwałki)

To działanie, które wywodzi się ze spotkania czterech mężczyzn, którzy zadali sobie pytanie: Czym jest męskość?

Od tego pytania zaczyna się podróż w głąb siebie, bo tylko tam można próbować odnaleźć odpowiedź. Nikt nas nie uczy, co to oznacza być mężczyzną. Jedyne co mamy, to garstkę marnych stereotypów, które do niczego się nie przydają. Wypowiadamy głośno zdanie: "Jestem mężczyzną." Ale jaka jest odpowiedź? W naszym mniemaniu dzisiejsi mężczyźni "amputowali" sobie wiele swoich ważnych cech. W naszej drodze na południe próbujemy odzyskać choć część z nich, aby zyskać to co zapomniane i zakazane. To droga w której na powrót uczymy się płakać i śmiać, uczymy jak przestać udawać, by być sobą, by być naprawdę mężczyzną, a nie jego karykaturą.

Napędzani do rywalizacji, tresowani do oziębłości emocjonalnej, osamotnieni stajemy przed wyzwaniem współczesnego świata. Zdeformowani sprzecznościami nowych oczekiwań szukamy naszej prawdziwej tożsamości. To powrót do miejsca, które nigdy nie istniało, wyprawa po zabrane niegdyś ły. Obrali sobie kierunek na południe, bo tam chcieli podróżować, pojechali każdy czymś innym, bo tak chcieli podróżować, jednak dla każdego z nich kierunek ten oznacza podróż do innego miejsca, miejsca jeszcze niezobaczonego.

Stowarzyszenie „Nie po drodze” skupia młodych ludzi z Suwalszczyzny, głównie absolwentów i studentów, różnorodnych kierunków. Jak mówią o swojej działalności: „pragniemy naszym inicjatywom nadawać charakter pionierski oraz łączyć w nich to co związane ze sztuką i społeczeństwem, czyli otaczającą nas rzeczywistością i jej kreowaniem. Pragniemy działać: społecznie, międzykulturowo, interdyscyplinarnie i multimedialnie na pograniczach: idei, sztuki i społeczeństwa.”

Stowarzyszenie „Nie Po Drodze” skupia młodych ludzi z Suwalszczyzny, głównie absolwentów i studentów różnorodnych kierunków. Mówią o swojej działalności: „pragniemy naszym inicjatywom nadawać charakter pionierski oraz łączyć w nich to co związane ze sztuką i społeczeństwem, czyli otaczającą nas rzeczywistością i jej kreowaniem. Pragniemy działać: społecznie, międzykulturowo, interdyscyplinarnie i multimedialnie na pograniczach: idei, sztuki i społeczeństwa.”

22.07 niedziela

Ogień, kryzys, dworzec centralny – work in progress Innej Szkoły Teatralnej, inscenizacja: Waław Sobaszek

Skupiamy się na tym, co tu i teraz. Taka jest, można rzec, natura ognia. A także teatru. Ważne jest to, co dzieje się aktualnie, między ludźmi. Zaczęło się od szopki noworocznej, zatytułowanej *Sylwester na Dworcu Centralnym*. Uczestnicy stycziowego warsztatu kolędniczego mieli za zadanie przywieźć ze sobą zapisy rozmów z bezdomnymi. Ich tematem miał być kryzys. Znowu impulsem była myśl socjologa, Ulricha Becka. Świadomość kryzysu stała się, według niego, tak powszechna, że można o nim rozmawiać z bezdomnymi. Okazało się, że uczestnicy warsztatów w większości przygotowywali materiał w ostatniej chwili. Wielu rozmawiało z bezdomnymi na dworcach, w trakcie podróży do Węgajt. Skomponowaliśmy tekst szopki z nagrań zrealizowanych na dworcach w Krakowie, Wrocławiu, Berlinie, Szczecinie i Olsztynie. Cytat z jednej z rozmów: „Kryzys? Jaki kryzys?!” stał się wyjściowym hasłem tegorocznej pracy nad widowiskiem zapustnym, a zarazem załączkiem pracy nad *Ogniem* – realizowanej w czasie alelujkowym. Ogień jest trzecią częścią cyklu *Cztery żywioły*.

Bunt sieci – spotkanie z Edwinem Bendykem, prowadzi: Marek Barański

Książka „Bunt sieci” została zainspirowana protestami przeciwko porozumieniu ACTA, choć pracę nad nią autor rozpoczął już wiele lat temu. Obserwując przemiany społeczne i kulturowe w Polsce i na świecie zadawał sobie pytania o to, jak nowe formy uczestnictwa w kulturze, które umożliwia m.in. Internet mogą przełożyć się na nowe formy mobilizacji społecznej i politycznej. Nikt nie przewidział skali i intensywności manifestacji organizowanych głównie przez ludzi młodych o różnych przekonaniach politycznych, o różnym statusie społecznym, mieszkających w miastach dużych i małych. To pierwsza taka mobilizacja w III Rzeczypospolitej.

Edwin Bendyk - dziennikarz, publicysta, pisarz. Zajmują go przede wszystkim tematy związane z przemianami cywilizacyjnymi. Bada wpływ rozwoju nauki i techniki na kulturę oraz życie społeczne, polityczne i gospodarcze. Szefuje Centrum Badań nad Przyszłością Collegium Civitas. Jest publicystą działu naukowego

tygodnika „Polityka”, jego teksty można znaleźć także m.in. w „Res Publice Nowej”, „Przeglądzie Politycznym”, „Krytyce Politycznej”, „Zeszytach Artystycznych”, pismach „Computerworld” i „Networld”. Prowadzi blog „Antymatrix”.

Marek Barański – dziennikarz, znawca filmu, poeta

Koncert BŁG skład (Kawkowo, Pupki, Godki, Wołowno)

Formacja z Bałaga, powstała w 2011 roku. W jej skład wchodzi pięciu raperów: Barto, SzyMC, 70 Hz, MTI, Pinczer. W swoich utworach poruszają tematy z dość szerokiego zakresu, od polityki poprzez przemyslenia egzystencjonalne, ludzkie zachowania, własne poglądy, po opis życia na Warmii. Muzyka do której rapują, to ich własnoręczne dzieło. Na koncerty zapraszają gości by umilić atmosferę na scenie i parkiecie.

Koncert zespołu „Poeci jezior” w składzie Maciek Łepkowski, Bartek Krajewski.

23.07 poniedziałek

„Na obecnym poziomie cywilizacyjnym możliwy jest rozwój zrównoważony, to jest taki rozwój, w którym potrzeby obecnego pokolenia bez umniejszania szans przyszłych pokoleń na ich zaspokojenie”

Gro Harlem Brundtland, *Our common future*

W stronę zielonego okrągłego stołu – pokaz dokumentacji i panel dyskusyjny z udziałem Edwina Bendyka, Macieja Łepkowskiego, Piotra Romanowskiego i Emilii Hagelglanz

Dyskusja o (nie)skuteczności: prezentacja Teatru Węgałty pt. *Źródła i przyszłość*. Uczestnicy panelu będą odpowiadać na pytania o skuteczność działań podejmowanych w perspektywie wyzwań ekologicznych i wyzwań przyszłości.

„Dwa ogrody. Olsztyn-Dortmund przestrzenie paralelne” to trwający trzy

lata projekt, realizowany jednocześnie w Olsztynie i w Dortmundzie, którego celem była rewitalizacja zaniedbanych fragmentów przestrzeni publicznej. Równolegle w dwóch Ogrodach organizowane były działania na pograniczu animacji społecznej, performance’u i ekologii. W przedsięwzięciu wzięło udział wielu pobliskich mieszkańców, a także – zgodnie z założeniami projektu – osoby bezdomne. Jak było w Dortmundzie? Opowie nam Emilia Hagelglanz.

Piotr Romanowski – animator kultury i ekolog walczący, aktywista polskiego Greenpeace. Poeta, inicjator i organizator znakomitego przedsięwzięcia Rękądzioło, od 1997 skupiającego twórczych ludzi z całej Polski. Na początku lat osiemdziesiątych wraz z Jarkiem Gułą, Faustynem, Fromem, Palepiem i Piotrem Bikontem zakładał w okolicach Jonkowa, Pupek i Gotek legendarną, opartą o ruch anarchistyczny komunę hipisowską Praffdata.

„Czas na Zielony Okrągły Stół, czyli poważną, wielką debatę, której efektem będzie coś w rodzaju umowy społecznej dotyczącej modelu rozwoju. Trzeba przestać się czarować, że możemy w Polsce mieć i wzrost, i elektrownie jądrowe, i węglowe, i odnawialne źródła energii – i to, i owo(...) Najwyższy czas zacząć budować społeczny ruch na rzecz nowej ekologii politycznej. I wcale nie myślę o anarchicznym pospolitym ruszeniu, lecz o systematycznym działaniu odwołującym się do olbrzymiej nowej wiedzy dotyczącej odnowy sfery publicznej, zarządzania dobrami publicznymi, budowania relacji społecznych, nowych form artykulacji i partycypacji politycznej. Nowa ekologia polityczna to nie utopia, to bardzo realistyczny program. Podejmując się próby jego realizacji, możemy bardzo wiele zyskać, rezygnując zaś, stracić możemy wszystko.”

Edwin Bendyk (Ekologia polityczna Polski, czyli w stronę Zielonego Okrągłego Stołu, Krytyka polityczna, 2009)

Oburzeni – pokaz najnowszego filmu Tony Gatlifa

Film „Oburzeni” powstał w oparciu o 13-stronicowy esej „Czas oburzenia!” Stéphane’a Hessela – 93-letniego weterana ruchu oporu we Francji, dyplomaty i duchowego ojca Oburzonych, w którym wzywa on czytelników do zakwestionowania aktualnego niesprawiedliwego systemu społecznego. Betty, młoda dziewczyna z Afryki, zostaje wyrzucona u wybrzeży Grecji z łodzi nielegalnych emigrantów. Tak rozpoczyna się jej podróż przez kolejne kraje Europy.

Karawan południa – opowieści filmowe o wyprawie Teatru Węgajty do Albanii.

Karawan Południa. Teatralna podróż do Albanii. Spotkanie uczestników, przygotowania i start odbyły się w Beskidzie Niskim, w Nowicy.

W drodze do Albanii zatrzymaliśmy się w Viraku, wiosce w Czarnogórze. Po nocy dzielenia się teatrem, tańcami i pieśniami z ludźmi stamtąd i z uczniami naszej gospodyni, Biljany Golubović z teatru BART, poznawaliśmy miejsca w górach Durmitor. Spotkaliśmy tam cienie przeszłości, nienawiści i czystek etnicznych. Spotkanie, któremu do dziś towarzyszą pytania.

W Albanii byliśmy zaproszeni do odwiedzania ludzi z Zogaju nad Jeziorem Szkoderskim, które oddziela Albanie od Czarnogóry. Nasi partnerzy, Justyna Wielgus i Illir Dragovojja przygotowywali tam dokument filmowy o okrutnej historii albańskiej wioski i jej mieszkańców, którzy używani byli przez komunistyczny reżim do pilnowania granicy. Nawiazanie kontaktu z mieszkańcami Zogaju okazało się dla nich bardzo trudne. Ideą naszego pobytu we wsi była próba nawiązania dialogu i uruchomienia zablokowanej komunikacji, przy użyciu środków teatralnych. Cel ten udało nam się osiągnąć w sposób niespodziewany i bezpośredni. Po tygodniu prób teatralnych i wizyt u mieszkańców Zogaju, znaleźliśmy znak teatralny, wystarczająco silny by przeciwstawić się lokalnemu tabu nie mówienia o traumatycznej przeszłości wsi, o wielu próbach ucieczek do Czarnogóry wpływ przez jezioro, z których większość kończyła się tragicznie. Pokaz „Ziemi B” na brzegu jeziora: w spektakl wpleliśmy scenę, podczas której dziewczyna wchodzi do wody, płynąc w stronę granicy.

Pozor uż ne możem – spektakl Teatru Delikates (Pisz)

Piosenki, wiersz, żywe słowo, improwizacja oraz wszystko to czego jeszcze nie było. Ten spektakl to bardzo ;-) poważny temat. Istnienie św. Graala. Czy istnieje Graal? Jeśli tak, to gdzie się on znajduje? Przy tak rozwiniętej świadomości jaką dziś obserwujemy i możliwościach technologicznych, znalezienie Graala nie powinno być trudnym zadaniem. Jednak do tej pory Graal pozostaje legendą i mitem. Zadając sobie całą masę pytań dotyczących Graala dochodzimy do wniosku, że może on być wszystkim i wszędzie. Jedni go bagatelizują, inni zatracają się w poszukiwaniach. Jest zagadnieniem intrygującym, jak również zabawnym, bo ile można bić pianę na ten temat. Pozor uż ne możem. Zapraszam na odsłonę poszukiwań tajemnicy którą diabeł przykrył ogonem ;-)

Muzyka - Maciek Kierzkowski

Monidło - Piotr Jahołkowski

Zdjęcia - Barbara Songin, Roland Okoń,

Scenariusz, teksty, reżyseria, występuje - Wiktor Malinowski

Wiktor Malinowski to aktor-performer, stypendysta "The School for Mime Theatre" w USA. Urodzony w Pisz w 1975 roku. W 2007r. powołał do życia Teatr Delikates, pod tą nazwą realizuje spektakle, performance i inne akcje artystyczne. Prowadzi warsztaty z dramaturgii ruchu. Współpracuje na stałe z Teatrem Wielkim-Operą Narodową Teatrem Dramatycznym w Warszawie, Teatrem A3 Kolekcjonerzy Wzruszeń.

Gitarowa medytacja z szeroko zamkniętymi oczami – koncert białoruskiego gitarzysty Aliaksandra Muliarczyka, wizualizacje: Agnieszka Lisowska

Występuje pod pseudonimem Aleks Maj: „Przez ostatnie cztery lata mieszkam w Polsce. Współpracuję z muzykami ze środowisk jazzowych, eksperymentalnych i etnicznych. W ciągu ostatnich lat zagrałem na festiwalach takich jak: Jazz w Ruinach (Gliwice), Festiwal Młodej Sztuki „Arterie” (Katowice), Kino Na Granicy (Cieszyn), Muzyczne Laboratorium Kultury Żydowskiej (Kraków), Kręgi Sztuki (Cieszyn), Novum Jazz Festiwal (Łomża), Festiwal Reportażu (Białystok) oraz w Sejneńskiej Spółdzielni Jazzowej (Sejny). Rytm i melodie świata, oraz śpiew w różnych językach (białoruski, ukraiński, rosyjski, angielski) zaprowadzą słuchacza do źródeł muzyki.”

25.07, środa

Niewidzialne miejsca – film dokumentujący projekt animacyjny Alicji Budło przygotowany we współpracy ze Stowarzyszeniem Kulturalno-Edukacyjnym Siedlec

Tematem działań jest rola pamięci: jej zbiorowy i indywidualny wymiar. Kilkunastu gimnazjalistów z pięciu szkół Gminy Siedlec, po warsztatach dokumentalistycznych i filmowych, ma za zadanie stworzyć film. Przeprowadzą wywiady ze zwyczajnymi mieszkańcami wiosek i ważnymi osobistościami, pokażą swoje spojrzenie na miejsca, w których żyją. Oprócz tego zbiorą rodzinne archiwalne

zdjęcia, spośród których wybierzemy kilkanaście, aby stworzyć wystawę. Naszą inspiracją jest pytanie o „niewidzialne miejsca” - o czym się pamięta, że było w przeszłości, a czego dziś już nie ma. Finałem ma być pokaz filmu i wernisaż fotografii w plenerze w Siedlcu.

Trzy wyspy – performance Wei-Yun Lin-Góreckiej, wystawa recyklingowa „Partytura dla Tekli Bądarzewskiej-Baranowskiej” Pawła Góreckiego stoisko „Tajwan na stole”

Jednoosobowy performance splatający storytelling, teatr lalek, muzykę i śpiew. Przedstawia wątki z powieści „Człowiek o fasetkowych oczach” Wu Ming-Yi, niezwykłego dzieła łączącego mity, legendy, proroctwa i rzeczywiste problemy ekologiczne i społeczne Tajwanu.

Performance będą towarzyszyły: wystawa recyklingowa „Partytura dla Tekli Bądarzewskiej-Baranowskiej” Pawła Góreckiego oraz stoisko „Tajwan na stole” z informacjami, książkami i zdjęciami na temat Tajwanu. Herbata tajwańska i Wąsy Smoka.

„Trzy wyspy”, „Partytura...”, „Tajwan na stole” tworzą projekt „Kolory Tajwanu”

Wei-Yun Lin-Górecka – urodzona w 1982 r. w Taipei w Tajwanie (Republika Chin). Absolwentka teatrologii Brunel University w Londynie. Mieszka i pracuje w Polsce od 2005 roku. Pierwsza jej książka poetycka Wiersze przeciętne opublikowana w 2011 roku na Tajwanie zawiera wiersze w trzech językach: chińskim, angielskim i polskim. Publikuje artykuły o kulturze polskiej w prasie tajwańskiej, tłumaczy na język chiński utwory pisarzy takich jak: Bruno Schulz, Andrzej Bursa, Edward Stachura, Ewa Lipska, Jerzy Ficowski, Stanisław Wyspiański, Tadeusz Różewicz.

Paweł Górecki - urodzony w 1960 r. w Krakowie, gdzie mieszka i pracuje. Debiutował jako poeta, w latach 90. XX w. uprawiał performance art. Obecnie współpracuje z teatrami alternatywnymi, fotografuje, doraźnie publikuje na temat sztuki. Jest Członkiem Stowarzyszenia Artystycznego Fort Sztuki.

Pieśni Mi(s)tyczne- „Wspaniała muzyka nie z tego świata”¹. „Muzyka oddychająca echem pradawnego mitu”². „Istota świata zamieniona w dźwięk”³.

Dwa „magiczne, uzupełniające się głosy”¹, o „wirtuozowskiej skali”⁴ oraz dźwięki grane jedną ręką na klawiaturze małego, walizkowego harmonium. Tak skromnymi środkami artyści „magicznego duetu Sol et Luna”¹ budują prawie cały koncert, złożony z „przejmująco pięknych pieśni”⁵ Litwińskiego. Ten „mag muzyki”⁶, „muzyk i alchemik w jednej osobie”³, „w kompozycjach swoich jednoczy różne kultury, języki i wieki, zawsze jednak zachowując poczucie rodzinnych stron”⁴. Pieśni do tekstów Apoloniusza z Tiany, Dżalaluddina Rumiego, Angelusa Silesiusa (Anioła Ślązaka), Novalisa, Konstantina Balmonta, Adama Mickiewicza i z Papirusu Piastunki Kai, wykonywane są w językach oryginalnych: klasycznej grece, po persku, niemiecku, rosyjsku, litewsku i polsku. Często też artyści wykonują pieśni perskie, litewskie, muzykę chińską, muzykę średniowiecza.

„Nie sposób nie wspomnieć o instrumentach. Artyści duetu akompaniują sobie na harmonium, cytrze smyczkowej, nierzadko – starożytnych fletach czy setarze. „Sol et Luna” doskonale łączy tradycję z nowoczesnością. Każdy ich koncert to rzeczywiście kosmiczne doświadczenie.”¹

W programie kompozycje Mieczysława Litwińskiego oraz pieśni perskie, litewskie, chińskie.

Sol et Luna powstał wiosną 2000 roku. Koncertował w Niemczech, Estonii oraz Polsce. Muzycy związani są również ze środowiskiem teatralnym nurtu alternatywnego: koncertowali w Gardzienicach, Węgajtach, gdzie współtworzyli widowisko „Upiorny całun” wg „Dziadów” Mickiewicza z muzyką Litwińskiego (reż. Wacław Sobaszek) oraz spektakl plenerowy „Missa Pagana” z muzyką i w reżyserii Litwińskiego. Współpracowali z artystami tańca współczesnego i pantomimy: w Estonii wykonywali muzykę stworzoną przez Litwińskiego do choreograficznego spektaklu plenerowego Rootlaste having Lihulas, a w Warszawie, podczas II Międzynarodowego Festiwalu Sztuki Mimu, stworzyli wspólnie oryginalną warstwę muzyczną do kompozycji „Ciągłość między Starą Górą a Głęboką Rzeką”. Wśród doświadczeń obojga artystów znajduje się również praca nad muzyką średniowiecza i chorałem gregoriańskim. Wystąpili jako aktorzy i śpiewacy w dramatach liturgicznych IX - XIII w.: Planctus Mariae, Ludus Paschalis, Ordo Stellae wystawianych przez Scholę Teatru Wiejskiego „Węgajty” (reż. Wolfgang Niklaus)

¹ „Gazeta Wyborcza”, ² „Laane Elu”, ³ „Westdeutsche Allgemeine Zeitung”, ⁴ „The New York Times”, ⁵ John Schaefer, New Sounds – A Listener's Guide to New Music, Harper & Row, London, 19, ⁶ „Lietuvos Rytas”

Mnemotechniki – pokaz Katarzyny Regulskiej i Leny Rogowskiej

Mnemotechniki to projekt międzypokoleniowy i międzyśrodowiskowy – do współpracy zaprosiliśmy wychowanki zakładu poprawczego, seniorki, dziewczyny ze szkół gimnazjalnych i blokowisk, młode raperki. Wspólnie tworzymy multimedialny, hiphopowy spektakl teatralny. Punktem wyjścia w budowaniu spektaklu są watki autobiograficzne uczestniczek. Zajmujemy się pamięcią, przekazywaniem doświadczeń, opowieści, wspomnień. Zależy nam na rozwijaniu języka opowiadania i rozumienia. Chcemy, żeby starsze opowiadały młodszym i żeby młodsze opowiadały starszym. O prostych sprawach: o tym, kim są, o tym, czego się boją i czego pragną.

Mnemotechniki to ćwiczenie tych obszarów pamięci, które umykają historiografii. Głosy kobiet, również tych niewygodnych, wykluczanych, przemilczanych – ze względu na pochodzenie społeczne, wiek, status ekonomiczny.

Szczególną grupę w projekcie stanowią były i obecne wychowanki zakładu poprawczego w Falenicy. Mnemotechniki to wyjęcie opowieści dziewczyn z zakładu z kontekstu, w jakim są zazwyczaj słyszane i przeinaczane – talk showów i gazet brukowych – to możliwość opowiedzenia o sobie za pomocą sztuki.

The Black Hole of the Needle – pokaz filmu Ilira Dragovoji i Justyny Wielgus

Długo oczekiwany dokument opowiadający o albańskich ucieczkach przez żelazną kurtynę w świetle współczesnych pytań o prawo do swobodnego poruszania się.

Pieśni Marabuta i Mandragory – koncert zespołu Albedo Ansambl (Stowarzyszenie „Tratwa”, Olsztyn)

Koncert ten to muzyczna podróż inspirowana barwnymi refleksami, egzotycznymi dźwiękami różnych tradycyjnych kultur. To nasza pokorna próba odnalezienia osobistej przestrzeni w tradycji, nawiązania z nią organicznej relacji, zanurzenia się w niej i ożywienia dla siebie i innych. Jest to też dążenie do zrozumienia czym jest śpiewanie i czym mogą stać się dla każdego z nas pieśni tradycyjne. To przymiarka do uchycenia subtelnego miejsca, gdzie Marabut spotyka się z Mandragorą.

Plac zabaw dzieci i dorosłych wydarzenie plenerowe przygotowane przez Performerię Warszawy

Plac zabaw znów powraca w samo serce wioski Węgajty. Chcemy wykreować zupełnie nową przestrzeń spotkania mieszkańców i gości, małych i dużych. Wehikuł czasu, który przeniesie nas w sentymentalny czas nieskrępowanej zabawy.

Działanie stworzy Performeria Warszawy razem z grupą warsztatową. W trakcie krótkiej pracy podzielimy się praktyką zaczerpniętą z naszych najnowszych działań (Automat z kawą, Próba Dryfu, SPACE_r), w których zebrany materiał nie służy jedynie do stworzenia scenicznej prezentacji, ale prowadzi do wykreowania pewnej sytuacji teatralnej, w której najważniejszym staje się wymiana doświadczeń między uczestnikami i performerami.

Performeria Warszawy to grupa performerów, artystów i aktywistów. Naszym głównym celem jest twórcze ożywianie przestrzeni miejskiej, wykorzystując do tego techniki performatywne. Tworzymy akcje, krótkie spektakle, działania interaktywne i warsztaty. Istotna jest dla nas idea stwarzającego się wtedy Spotkania, chcemy kreatywnie prowokować do wspólnego dialogu. Inspiruje nas animacja kultury i community arts – artystyczne laboratorium które daje każdemu możliwość twórczej pracy. Jesteśmy propagatorami pedagogiki teatru, wypracowując metody nauki wyrażania siebie poprzez performans. Działania w Węgajtach prowadzą: Sebastian Świąder, Zofia Wronka, Magda Zielińska, Alicja Brudło, Wiktoria Rutkowska

[ru:ts] – spektakl Jana Kühlinga (Niemcy), Philippa Scholtysika (Niemcy), Pauliny Miu Zielińskiej (Polska), Yejin Kwon (Korea Płd)

[ru:ts] - transkrypcja fonetyczna angielskich słów "route" - droga, szlak, i "root" - korzeń: jest efektem intensywnych poszukiwań w materii polskiej tradycji, kultury i rzeczywistości ujętym w formie czteroczęściowego eseju teatralnego. [ru:ts] zakłada, że własna tożsamość, własne korzenie są, jeżeli nie do odkrycia, to do odczuwania właśnie podczas bycia "w drodze", poprzez wchodzenie w konfrontację z tym co obce, inne.

[ru:ts] #3

Trzecia część projektu to taneczno-dźwiękowa forma, która opiera się na teatralno-

kulturowych poszukiwaniach pomiędzy dwoma krajami - Niemcami i Polską. Pytamy, na ile z drugą, obcą osobą może zaistnieć prawdziwa komunikacja. Pytamy jakie opory są do pokonania i czy nie właśnie przez te opory stwarza się to, co ludzkie, indywidualne, jedyne. Pytamy o ciało.

team: Jan-Tage Kühling, Paulina Miu Zielińska, Natalia Mariel Gomez, Yejin Kwon, Philipp Scholtysik

The mouth of the Blind Corps - spektakl work in progress

Farbrice Nicot (Paryż) i jego studentów, opracowany podczas "Wioski Teatralnej"

Jest to sztuka napisana specjalnie dla nas przez jednego z najsłynniejszych obecnie irańskich dramaturgów Mohammada Tcharm Tchir. Inspiracją do jej napisania była przemowa prezydenta Ahmadinejada, który w swej wypowiedzi uznał, że obozy koncentracyjne podczas II wojny światowej to mit. Twierdzenie takie nie wywołało w Iranie reakcji ze strony opinii publicznej. Dramatopisarz pragnął w związku z tym podkreślić znaczenie pamięci, ponieważ dzisiejsze zobojeźnienie może spowodować powtórzenie się katastrof z przeszłości.

Podczas gdy aktorzy będą odgrywać sceny z życia w obozie koncentracyjnym nie używając słów, na ekranie pojawią się projekcje video z głosem ukazującym obojętność dzisiejszego pokolenia. Celem naszej pracy nad tym tekstem będzie zgłębianie problemu pamięci w kontekście antysemityzmu i ksenofobii, promowanych przez niektóre rządy oraz zobojeźnienia społeczeństw i ludzi, którzy są nazbyt zajęci swymi indywidualnymi problemami.

28.07 sobota

Fuzja warsztatów – prowadzenie Wacław Sobaszek collage utworzony z działań wszystkich warsztatów festiwalowych

Forum – spektakl Aktionstheater Halle

Ważnym elementem tegorocznego warsztatu będzie wybór tematu: będzie nim praca, w wielu aspektach: sytuacja człowieka posiadającego pracę i sytuacja poszukującego pracy.

Teatr Forum to rodzaj otwartej i interaktywnej praktyki teatralnej, utworzony przez brazylijskiego aktora, reżysera i krytyka społecznego Augusto

ulicznych, interwencyjnych, nawiązujących do problemów codziennego życia i wciągających do udziału widzów. Augusto Boal określa swoją metodę "Teatrem uciśnionych" (Theatre of the Oppressed). W jego teatrze relacje są odwrócone: rozwiązanie mają znaleźć nie aktorzy, tylko widzowie. Gra teatralna staje się przez to swoistą próbą rzeczywistości. Wymaga to od aktorów innych umiejętności niż gra w zwykłym teatrze. Warsztat aktorski to zbudowana na specyficznym treningu sztuka wyrazistości, reagowania, szybkiego tworzenia dialogu z widownią.

Ważne w pracy nad spektaklem będzie odnalezienie własnego, indywidualnego doświadczenia opresji. W trakcie finalnego pokazu widownia będzie zaproszona do aktywnego włączenia się i do znalezienia nowych rozwiązań konfliktu.

Nowe Książki: spotkanie autorskie z Krzysztofem Gedroyciem

W centrum uwagi najnowsza książka autora pt. *Piwonia, niemowa, głosy oraz książka Projektu terenowego pt. Źródła i przyszłość*

„Zdałem sobie sprawę, że mam w sobie mowę, której nie używam, która świetnie nadaje się, by opowiedzieć o polsko-ruskiej egzystencji w Białymstoku i na Podlasiu. I że w Białymstoku toczy się życie podskórne, niewypowiedziane, nieujaławione” - mówi Krzysztof Gedroyc o swojej najnowszej książce.

Krzysztof Gedroyc – prozaik, poeta, historyk sztuki. Urodził się w 1953 roku w Białymstoku. Był jednym z założycieli Interdyscyplinarnej Placówki Twórczo-Badawczej „Pracownia”, w Olsztynie. Laureat Nagrody im. K. Iłakowiczówny (wyróżnienie) za najlepszy debiut poetycki (2000) i Nagrody Prezydenta Białegostoku im. W. Kazaneckiego za najlepszą książkę 2003 r. Wydał dwa tomy poezji: *kim* oraz *Drabina, szpaki, dachy i kominy*, a także trzy tomy prozy: *Listy z dolnego miasta*, *Przygody K* i *Opowieści dla zziębniętej duszy*. Obecnie mieszka i pracuje w Białymstoku i w Warszawie.

Festiwal WIOSKA TEATRALNA 2012
21 – 28 lipca będzie to dziesiąta edycja festiwalu

TU I TERAZ... I TAM

ANIMACJA LOKALNA I GLOBALNA ODPOWIEDZIALNOŚĆ

Zespoły z Polski, Niemiec, Tajwanu, Albanii i Francji

„Wioska Teatralna” jest festiwalem rozszerzającym obszar teatru alternatywnego, programowo łączymy wielość poszukiwań, konwencji, eksperymentów i środowisk. Wypowiadamy się po stronie kultury uczestnictwa, rozumianej jako gotowość do zabierania głosu – a także działania – w istotnych sprawach. Pragniemy, by warsztaty, spotkania i pokazy festiwalowe stały się przestrzenią kreatywności i myślenia o przyszłości.

W tym roku mierzymy się ze zjawiskami kryzysu kultury i całego naszego życia publicznego, niskiej świadomości ekologicznej Polaków, a także prezentujemy projekty teatralne ze świata, w kontekście „wojen klimatycznych”, konfliktów na Bliskim Wschodzie i relacji euroazjatyckich. W trakcie Festiwalu odbywać się będą też kulminacje prac z miejscowymi społecznościami, warsztaty pedagogiki cyrkowej z dziećmi, teatr z niepełnosprawnymi i seanse interaktywnego Teatru Forum, w temacie pracy i zatrudnienia.

Publikacja Teatru Węgajty pt. Źródła i przyszłość

Lokalne-globalne, tradycyjne-nowoczesne, swoje-obce, społeczne-indywidualne, centrum-peryferie, kultura-natura, przeszłość-przyszłość – w Teatrze Węgajty od lat toczy się praca nad ustanowieniem nowych wzorców relacji między tymi klasycznymi binarnymi opozycjami. Punkty, w których spotykają się wspomniane przeciwieństwa (udowadniając swoją wzajemną komplementarność) wyznaczają zarazem terytorium artystycznej praktyki Teatru, z roku na rok coraz szersze. Publikacja pokazuje fragmenty tego terytorium. Podsumowuje pewien etap działalności i jednocześnie zakreśla jej jutrzejszy horyzont.

Przyszłość istnieje wyłącznie jako hipoteza, ale to nie zwalnia nas z odpowiedzialności za jej kształt. Podobnie jak praca z przeszłością (tradycją) nie oznacza, że mamy ją bezwarunkowo afirmować. Nawiązując do wieloletniej praktyki kolędowania na Suwalszczyźnie i w Beskidzie Niskim, Sobaszek zarysowuje praktyczny i teoretyczny kontekst, w jakim powstawały najnowsze spektakle Teatru: Woda 2030, Ziemia B i Ogień.

Organizator:

Stowarzyszenie „Teatr Węgajty”

Kontakt: www.teatrwegajty.art.pl,

wioska.teatralna@gmail.com,

0048-89-5129297

Finansowane ze środków
Ministra Kultury i
Dziedzictwa Narodowego

Warmiński Bank
Spółdzielczy

Epi d'Or Arts Cie /
L'accélérateur because
L'accélérateur
Barbara Rang
Kai Weirup
Biuro Gospodarcze
i Współpracy Tajpej

Fundusz Aktywizacji
Teatralnej przy Teatrze
im. Stefana Jaracza w Olsztynie

Altikom Akademia S.A.
ALTIKOM

Podziękowania dla Urzędu Gminy Jonkowo

21.07 sobota

- 18.00 **Jestem – spektakl** Teatru Realistycznego (Skierniewice)
Wiersze kobiece autorstwa mężczyzn w wykonaniu kobiecym
21.00 **Męska podróż na południe – spektakl** Krzysztofa Dziemiana,
Marcina Lewonia, Krzysztofa Rudowicza, Tobiasza Żuka (Suwałki) Czym jest męskość?

22.07 niedziela

- 18.00 **Ogień, kryzys, dworzec centralny – work in progress** Innej Szkoły Teatralnej,
inscenizacja: Wacław Sobaszek
20.00 **Bunt sieci – spotkanie** z Edwinem Bendykem,
moderacja: Marek Barański Kryzys kultury i życia publicznego w Polsce
22.00 **rap - koncert** BŁG skład (Kawkowo, Pupki, Godki, Wołowno)
Koncert zespołu „Poeci jezior” w składzie Maciek Łepkowski, Bartek Krajewski

23.07 poniedziałek

- 17.00 **W stronę zielonego okrągłego stołu** – panel dyskusyjny
20.00 **Oburzeni** – pokaz najnowszego filmu Tony Gatlifa

24.07 wtorek

- 16.30 **Otwarty warsztat rysunku** Tadeusza Piotrowskiego
19.00 **Pozor už ne možem - spektakl** Teatru Delikates (Pisz) Piosenki,
wiersz, żywe słowo, improwizacja oraz wszystko to czego jeszcze nie było...
21.00 **Karawan południa – opowiesci filmowe** o wyprawie Teatru Węgajty do Albanii
22.30 **Gitarowa medytacja z szeroko zamkniętymi oczami**
- **koncert** białoruskiego gitarzysty Aleksa Maja

25.07 środa

- 16.30 **Niewidzialne miejsca – film**, projekt animacyjny Alicji Brudło
17.00 **Trzy wyspy – performance** Wei-Yun Lin-Góreckiej, **wystawa recyklingowa**
„Partytura dla Tekli Bądarzewskiej-Baranowskiej” Pawła Góreckiego,
stoisko „Tajwan na stole”
20.00 **Teatr Dźwięku** - koncert zespołu Sol et Luna

26.07 czwartek

- 17.00 **Mnemosyne** – **pokaz warsztatu** Katarzyny Regulskiej i Leny Rogowskiej
20.00 **The Black Hole of the Needle** – **pokaz filmu** Ilira Dragovoi i Justyny Wielgus
dokument opowiadający o albańskich ucieczkach w świetle pytań o prawo
do swobodnego poruszania się
22.00 **Pieśni Marabuta i Mandragory – kameralny koncert** zespołu Albedo Ansambel
(Stowarzyszenie „Tratwa”, Olsztyn)

27.07 piątek

- 16.00 **(we wsi Węgajty) Plac zabaw dzieci i dorosłych** wydarzenie plenerowe
przygotowane przez Performerię Warszawy, gra Kapela Katalońska
19.30 **[r:uts]** – **spektakl** Jana Kühlinga (Niemcy), Philippa Scholtysika (Niemcy),
Pauliny Miu Zielińskiej (Polska), Yejin Kwon (Korea Półd) o odkrywaniu
własnych korzeni podczas bycia w drodze
21.30 **The mouth of the Blind Corps** – **spektakl** work in progress Farbrice Nicot (Paryż)
i jego studentów, Tekst współczesnego irańskiego pisarza
Mohamada Tcharme Tchir

28.07 sobota

- 11.00 **Fuzja warsztatów** – prowadzenie Wacław Sobaszek
17.00 **Piwonia, niemowa, głosy** - spotkanie autorskie z Krzysztofem Gedroyciem
19.00 (w galerii „Ręka Dzieło” w Gotkach)
Forum – spektakl Aktionstheater Halle Interaktywny spektakl zadający
pytania o PRACĘ.
22.00 **Jam session**